

בס"ד. ניסן תשע"ז

מרגבי אדמתנו...

"ככה התייאש החורף
מכנסיו הוא קצת הרים
בלי מילה פנה לו עורף
וברח אל ההרים..."
(יורם טהרלב)

עישוב בשדות העמק

החורף מאחורינו.

הירוק שוב הופך לצהוב, הטמפרטורות עולות ומתחילים להיזכר כמה חם הולך להיות פה בקיץ...
את החורף עברנו כמעט בלי להפסיד ימי עבודה. גם בשל השנה השחונה לצערנו אך גם בעזרתם של
החממות בירדנה ופרוייקט בביו-בי.

פינוי עגבניות בח

עוד בעניני עבודה:

- נכנסנו למשקים חדשים באזור- רשפים, מסילות ותל-יוסף. ברוך ה' כולם מביעים שביעות רצון גדולה מהעבודה של החברה.
- קיבלנו פרוייקט גדול של נטיעה בדגניה א. 150 דונם של מטע אבוקדו, מה שאומר כ- 12,000 עצים. הפרוייקט כולל סימון, חפירת בורות, תקיעת בזנטים וכמובן- נטיעה. בעוד כחודש נקיים בעז"ה אירוע נטיעה שם יחד אתכם האבות. (סליחה מראש מכן- האמהות...)
- אחרי החג מתוכננות גם נטיעות של תמרים בטירת צבי ובעין הנצי"ב

פעילות חברתית:

טיולים שנתיים- 3 מחזורים יצאו לטיול שנתי בשבועות האחרונים באזורים שונים בארץ:

כיתה ט'- לרמת הגולן, כיתה יא- לנגב וכיתה יב- להרי ירושלים.

כיתה י' מתוכננים לצאת גם הם לטיול שנתי לאחר חופשת הפסח.

חודש אדר- ברוך ה' היה חודש מוצלח מאד וגדוש באירועים:

- יום ספורט חקלאי- הכולל משיכת טרקטור, טיפוס על דולבים, שליפת מזמרות ועוד תחרויות ספורטיביות מעולמו של הרגב הממוצע...
- הרקדה ב"עטרת צבי"- כ-40 חברה הלכו לשמח את הקשישים בבית האבות בטירת צבי לקראת החג.
- שבת זכור- השבת אורגנה על ידי צוות רב- מחזורי וכללה פעילות ענפה- מערכונים, הוצאת עלון, פעילויות מחזוריות, חידון תנ"ך על יהושע-שופטים, וכמובן ארוחות...

- מסיבת פורים בליל החג בסככת התמרים של טירת צבי.

שיר ערש נגבי

אופל, אופל בשדותינו
והנר אורו קטן
חשכה לא תפחידנו
נומה, נומה בן .

מה הקול אני שומע
וטירטור מפחיד, סואן ?
זה הטרקטור ניר גומע
נומה בן, נומה בן .

יש דבר אורב באלם
ותנים חורצים שוב שן
אבא אי מותח תלם
נומה, נומה בן .

הן יחרוש בשדות המשק
למה לו אקדח וסטן ?
אין חריש עמוק בלי נשק
נומה בן, נומה בן .

רוח, רוח על ביתנו
וכוכב אורו צופן .
אבא שם חורש שדותינו
נומה, נומה, בן .

למה, זה יחרוש בלילה
ואותי לא יישן ?
אדמתנו בני, אין פנאי לה ,
נומה בן, נומה בן .

כרם יין בשומריה

שבוע דרום-

כמיטב המסורת, ועל אף הגשם והחופש, ירדנו דרומה בימים האחרונים לפני חופשת הפסח- לעבודה ולהיכרות עם אזור אחר בארץ.

לנו בעין צורים ועבדנו באזור לכיש ונגבה. שמענו שיחה על הקמת עין צורים בגוש עציון מפי יהודה נוימן- אחד ממקימי הגוש, וכן ביקרנו ב"גבעת תום ותומר" בנגבה לזכרם של נופלי אסון המסוקים ושוחחנו עם אמציה שאחראי על תיחזוק הגבעה.

נראה לנו שחשוב ונכון לצאת לחופשה מתוך עמל ומתוך מפגש עם אנשים גדולים כאלה, ששורשיהם נטועים עמוק באדמת הארץ ושנלחמים עליה כבר עשרות שנים. זו תזכורת טובה לכולנו על הזכות ועל החובה של החיים בארץ ישראל.

מאחלים לכולכם חג גאולה שמח,

צוות רגבים

מאחורי משקפי המורה

אכן ערב פסח, והעבודה עוד רבה. אך אין כימי פגרה לתת לראש לעבוד, לחשוב, לתכנן ולראות את ה"אחרי החג".

- למחרת החזרה ללימודים, ביום שני, מתחילה עונת המתכונות. זה מה שיש לה להגיד לנו באיגרת החג? לא. זה רק כדי לומר שאדרב' מסתיר לנו שחודש מאי בא מיד אחרי פסח. והבגרויות הן כל שנה באותם תאריכים לועזיים. בדוק!! ולכן מיד עם חזרתנו ללימודים, כיתה

י"א פותחת עם מתכונת בתנ"ך, ושבוועיים לאחר מכן מתחילה עונת הבגרויות. בעזרת ה' ומרד החינוך, תהיה זאת העונה האחרונה בא ניסע לרמת מגשימים לבחינות הבגרות. זכינו, אחרי עבודה קשה ועיקשת של עוזי והנהלת רגבים, לקבל סמל מוסד משלנו ובכך להתקדם עוד צעד גדול בקבלת עצמאות מוסדית.

- עונת הבגרויות לכיתה י"א תהיה מאוד צפופה. כיתה זאת, ברמה הארצית, היא קצת "שפן ניסיון" במשרד החינוך, לאחר תחילת הרצת תוכנית הרפורמה שהונהגה בשנה שעברה. אני מלווה מקרוב את תלמידי י"א. אני מבקשת מכם, הורים, לעזור איפה שרק אפשר, לעודד ולפרגן.
- כיתה י"ב ממשיכה לזרום בקצב שלה. בדיוק לפני היציאה לחופשה הגיעו תוצאות הבגרות של החורף האחרון. בלי הפתעות. ב"ה.
- גם כיתה י' נכנסת אחרי החג לקצב של בחינות סיום, שהן בגרויות לכל דבר. העניין הוסבר להם שוב ושוב והם מתייחסים לאותן בגרויות ברצינות הנדרשת.
- בכיתה ט', רוב התלמידים הבינו איך משלבים עבודה ולימודים. מספר קטן של תלמידים עדיין זקוק לעזרתנו בנושא. אני נפגשת אתם לשיחה ועוקבת אחרי המתרחש.
- אחרי יום העצמאות מתוכנן "ערב מגמות" לתלמידי כיתה י'. אמנם הם לומדים השנה את שלושת המקצועות המתרחבים למגמות בשנה הבאה, אך אין למידת מקצוע באופן כיתתי כלמידת מקצוע כמגמה. ועל כן חשיבותו של ערב הסברה זה.

אקצר בדברי. הקניידלך ומרק העוף מחכים לי. וודאי גם לחלק מכם.

שיהיה לכל אחד ואחד פסח שמח, חג מלא נחת ואור, בחיק המשפחה, הקהילה והעם.

חג שמח! מדי

מצ"ב דברים שיפתח כתב לחבר'ה באחת משיחות הסיכום בימי חמישי לאחר עבודה בדילול חמניות:

בס"ד

חייב לשתף אתכם!

כבר מזמן לא עבדתי בעבודה כזאת שהיא כ"כ אנחנו, כ"כ רגבים. עבדנו בדילול חמניות וזו עבודה מאותן עבודות שאתה מגיע לשטח והחקלאי מראה את העבודה ומה צריך לעשות ומרצה לך מה הקצב של הערבים המיומנים וכמה אין לנו סיכוי לעמוד בקצב שלהם. (ואני צחוק בליבי כי אני יודע שבאותו משפט הוא הצית בליבכם את גאוות היחידה שלנו ועכשיו כל אחד יתאמץ ויעשה ככל יכולתו כדי לעמוד בקצב) ומתחילים לעבוד ועובדים קשה אבל מהר ומקצועי. וזה גם מאותן עבודות שהרצון למצוא שיטה טובה יותר או נוחה יותר עובר אחרי 5 דק' כי ברור לכולם שמי שמתכופף עובד פי כמה יותר מהר, אז פשוט מתכופפים, מורידים ראש ומתחילים להסתער וקשה וכואב הגב מאוד, מאוד, מאוד אבל אף אחד לא נשבר ולא מאט את הקצב להיפך הוא רק עולה ועולה.

אני לא הייתי ביום הראשון רק ראיתי ושמעתי איך החברה שעבדו שם חזרו וכמה כואבים הגב והרגליים וכמה היתה עבודה קשה וכשהם סיפרו לי שמחר אני עובד איתם די התבאסתי כי מה זה

לא בא לי גב שבור... אבל מי שהיה שם אתמול גם לא הפסיק לדבר על האווירה המרוממת ועל הסוף (!!!) אז לא כ"כ הייתי סגור על הרגשות שלי ולמה לצפות.

אבל זה הקטע המטורף: רק אצלנו ברגבים אפשר להיקרע מהעבודה וליהנות הכי שאפשר... כי האווירה בהסעה לא היתה של באסה או פחד או שתיקה אלא חיוכים בלי סוף ואווירה טובה ושמחה ולא כדי לכסות על הפחד מהצפוי לנו אלא אווירה באמת טובה כאילו אנחנו נוסעים לטיול שנתי, בעצם לא, מה פתאום טיול שנתי, זה היה הרבה יותר גבוה כמו לפני מבצע צבאי או ממש לכבוש את א"י, לגאול אותה מהטומאה של הערבים או ממש בדרכנו לבניית בית המקדש כל אחד עם כוונותיו שלו. והכל בשמחה ובצהלה. שמי שידע לאן אנחנו נוסעים לא מסוגל להבין.

אבל לי זה מוכר, זה ממש בית. וכבר מזמן לא הרגשתי ככה. אלה הן עבודות שהם ממש בשבילנו, קשות, מתישות ושם אנחנו יודעים לתת מלחמה! בלי קיצורים ובלי סטארטאפים פשוט לעבוד קשה וטוב כל כך.

ואני מסתכל על החברה, עובדים ומדי פעם מגניבים מבט לראות כמה הטבע יפה וכמה טוב לנו בחיים ושמח ואיך זכינו לגאול ככה את אדמת הקודש ואת עצמנו ומיד להמשיך לעבוד.

ולשמוח ולשיר תוך כדי הכאבים ופתאום כמו משום מקום רמקולים של ביה"ס מסילות משמיע שירי א"י ושירי ירושלים ומשלימים את הרגשות שלי למשהו מושלם ואמיתי.

כבר מזמן לא הרגשתי ככה ושמחתי לשוב ולחוות את זה.

תודה רבה רגבים.